

Miljøverndepartementet

KONGELIG RESOLUSJON

Avgjort av Kongen

Statsrådsak nr. 9

Foredratt av statsråd
Sissel Rønbeck

Statsråd 28. november 1986

OPPRETTELSE AV REISA NASJONALPARK/RÁISA ÁLBOTLAŠ MEAHCCI
OG RÁISDUOTTARHÁLDI LANDSKAPSVERNOMRÅDE/RÁISDUOTTARHÁLDI
SUODJEMEAHCCI I NORDREISA KOMMUNE, TROMS FYLKE

Miljøverndepartementet legger med dette fram forslag til opprettelse av nasjonalpark og landskapsvernopråde i Nordreisa kommune, Troms fylke. Nasjonalparken bør få navnet Reisa nasjonalpark med det samiske parallellnavnet Ráisa álbmotlaš meahcci og omfatter et areal på ca 803 km². Ráisduottarháldi landskapsvernopråde med det samiske parallellnavnet Ráisduottarháldi suodjemeahcci omfatter ca 81 km².

Området dekker de øvre deler av Reisadalen og de tilliggende fjellområder mot grensa til Finnmark fylke og riksgrensen mot Finland. Reisadalen er et særpreget og tilnærmet uberørt naturområde, med trange daler og kløfter som skjærer seg ned i den omkringliggende fjellvidda. Hovedelva og sideelvene danner en rekke fosser, med Mållesfossen og Imofossen som de mest kjente. Vegetasjonen og dyrelivet er rikt og særpreget. Området inneholder også mange interessante geologiske formasjoner. Det er ikke tvil om at Reisadalen med elva, fossene og tilgrensende fjellområder er blandt de områder nord for Saltfjellet som best kvalifiserer til nasjonalpark.

Reisavassdraget er undergitt varig vern mot kraftutbygging ved Stortingets behandling av Verneplan III.

De foreslåtte verneområdene ligger i sin helhet på umatrikulert statsgrunn.

Forslag om en nasjonalpark i øvre del av Reisadalen ble først lagt fram av Ressursutvalget for Finnmarksvidda i NOU 1978:18 om "Bruken av Finnmarksvidda". Spørsmålet var oppe i forbindelse med Naturvernrådets landsplan for nasjonalparker fra 1964, men ble stilt i bero i påvente av at det ble tatt standpunkt til planene om indre riksveg gjennom Reisadalen til Nordreisa.

Under høringsbehandlingen i 1979 sluttet Nordreisa kommune seg til forslaget, men gikk imot å utvide parken til fjellområdet nordøst for dalen. Et foreløpig utkast til avgrensing og vernebestemmelser ble utarbeidet av fylkesmannen i Troms og sendt til lokal høring i mai 1984. Et revidert verneforslag ble deretter sendt til sentral høring av Miljøverndepartementet ved brev av 6.12.1985.

Foruten berørte departementer med underliggende sentrale organer har følgende organisasjoner og offentlige instanser hatt saken til uttalelse:

Troms fylkeskommune, Reindriftskontoret i Vest-Finnmark, Troms fylkeslandbruksstyre, Statens vegvesen i Troms, Bergmesteren i Troms og Finnmark, Forsvarets distriktsingeniør/Nord-Halogaland, NVE/Statskraftverkene, Fylkesfriluftsnemnda i Troms, Fylkeskonservatoren i Troms, Televerket/Troms teleområde, Politimesteren i Troms, Troms skogforvaltning, berørte reinbeitedistrikt: 35, 36, 37 og 19/32, Nord-Troms kraftlag, Troms kraftforsyning, Nord-Troms Museum, Universitetet i Tromsø/Tromsø Museum, Kvænangen formannskap, Kåfjord kommune, Nordreisa kommune m/lokale nemnder, Norges Bondelag, Norges Bonde- og Småbrukarlag, Norske Reindriftssamers landsforbund, Norske Samers Riksforbund, Norsk Sameråd, Samenes Landsforbund, Troms bonde- og småbrukerlag, Nordreisa bondelag, Øvre Nordreisa bonde- og småbrukerlag, Reisadalen og Kildalen grunneierlag, Norske Turistforeningers Forbund, Norges Jeger- og Fiskeforbund, Norsk Ornitologisk forening, Norsk Zoologisk Forening, Norsk Botanisk Forening, Norsk Geologisk Forening, Verdens Villmarksfond, Norges Naturvernforbund, Troms Naturvern, Nord-Norsk avd. av Norsk botanisk forening, Norsk Ornitologisk forening avd. Troms, Troms fylkeslag av Norges jeger- og fiskeforbund, Troms turlag, Nordreisa naturvernlag, Nordreisa jeger- og fiskerlag, Nordreisa scooter- og båtforening, Nordisk samisk institutt.

Avgrensing

I fylkesmannens utkast forelå forslag om vern av et hovedområde samt to tilliggende fjellområder. Vern av de to tilliggende områdene møtte imidlertid så sterk motstand på lokalt hold at fylkesmannen i sitt reviderte forslag tok disse ut av verneplanen. Miljøverndepartementet støtter dette, selv om det fra naturvern-, friluftsliv- og rein-driftshold er gitt uttrykk for ønske om vern også av disse områdene. Avgjørende for departementets syn er at et så omfattende verneforslag ville stenge for en eventuell vegframføring mellom Nordreisa og Kautokeino, samt den sterke lokale motstand mot en så omfattende båndlegging av arealer.

Nordreisa kommune påpeker at de kommunale forskrifter tillater kjøring med snøscooter langs dalen opp til den åpne hytta ved Sieima, samt til visse formål langs en merket løype over Gatkutjavri til Somajavri. Kommunen foreslo på bakgrunn av dette å flytte nordvestgrensa for nasjonalparken 3 km oppover dalen, slik at hytta ved Sieima kommer utenfor parken. Fylkesmannen og Miljøverndepartementet støtter dette forslaget, da en fremdeles vil ha en naturlig avgrensning av nasjonalparken, og da det antagelig ville medføre betydelige praktiske problemer å gjennomføre et forbud mot scooterkjøring her. En anser det dessuten prinsipielt betenkelig å tillate motorisert lystkjøring av denne typen i en nasjonalpark. Av samme grunner har Miljøverndepartementet tatt området rundt scooterløypa Gatkutjavri-Somajavri ut av det opprinnelige forslag til

nasjonalpark og gitt det status som landskapsvernområde. En medvirkende årsak til at en har funnet å benytte denne mindre restriktive verneform, er at verneverdiene i området hovedsaklig er av kvartærgeologisk art.

Nordreisa kommune ønsket dessuten at grensen for nasjonalparken skulle følge Reisaelvas vestre bredd, angivelig for at kommunen skulle ha full kontroll med ferdselen på elva. Miljøverndepartementet kan ikke akseptere en slik grensedragning som ville ført til at halve dalen og dermed helt vesentlige verneverdier ville bli liggende utenfor parken.

Troms fylkeskommune påpeker at et område sør for Raisjavre faller innenfor NGU's høyest prioriterte prospekteringsområde, og tilrår at eventuell kommersiell utnyttelse av dette området vurderes før vernevedtak. Kommunal- og arbeidsdepartementet støtter dette forslaget. Norges Geologiske undersøkelser slutter seg imidlertid til det foreliggende forslag til nasjonalpark og Industridepartementet slutter seg til denne uttalelsen. Nordreisa Naturvernlag påpeker at området også er det høyest prioriterte innen nasjonalparken fra naturvernsynspunkt med viktige våtmarksområder og store botaniske verneverdier. Miljøverndepartementet finner at selv om målinger indikerer at det finnes edelt metall i berggrunnen, ville en eventuell utnytting medføre så store sår i landskapet at det fra et naturvernsynspunkt ikke kan aksepteres. De tykke lagene med torv og løsmasser, samt et generelt høyt grunnvannspeil ville dessuten sannsynligvis gjøre gruvedriften svært kostbar.

Samferdselsdepartementet påpeker at en mulig trasé for en eventuell veg mellom Nordreisa og Kautokeino vil være gjennom Reisadalen. Av hensyn til vintervedlikehold mener Samferdselsdepartementet at veien bør gå under 600 meters høyde, hvilket gjør at traséen vil ligge innenfor nasjonalparkens grense. Samferdselsdepartementet ønsker derfor at nasjonalparken avgrenses slik at nevnte trasé kommer utenfor verneområdet. Departementet vil likevel ikke motsette seg den foreslåtte grensen hvis det inntas reservasjon for senere grenseregulering eller dispensasjon. Fylkesmannen går sterkt imot veibygging i Reisadalen, da dette i stor grad vil rasere naturverdiene og ødelegge områdets villmarkspreget. Miljøverndepartementet støtter fylkesmannens syn. Som påpekt av Samferdselsdepartementet finnes det alternative traséer utenom det foreslåtte verneområdet, og det er dessuten usikkert om og når veien kommer. Miljøverndepartementet går derfor inn for å beholde den foreslåtte grensen. Spørsmålet om eventuell veg må i tilfelle vurderes ut fra den alminnelige dispensasjonsregel i vernebestemmelsene.

Bruken av området i dag sett i forhold til vernereglene

Området utgjør en del av vår-, sommer- og høstbeite for to reinbeitedistrikt med tilsammen ca 16.000 dyr. Det drives rein fra andre reinbeitedistrikter gjennom området vår og høst. Enkelte av reieneierne har sommerbolig ved Raisjav'ri (Reisavatn), og det finnes noen få hytter som benyttes i forbindelse med reindriften. Det finnes også sperregjerder og noen få merke- og skillegjerder i området.

Vernereglene tillater vedlikehold av eksisterende reindriftsanlegg, og det kan gis dispensasjon for oppføring av bygninger og anlegg som er nødvendige for reindriften. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre er tillatt, mens motorisert ferdsel på barmark og landing med luftfartøy krever dispensasjon. Reindriftsinteressene er i hovedsak positive til vern hvis fredningsbestemmelsene er utformet slik at utøvelse av reindrift i nasjonalparken ikke blir hindret. Norske Samers Riksforbund mener myndighetene bør avvende Samerettsutvalgets arbeid om bruken av naturressursene. Norske Reindriftssamers Landsforbund og Norsk Sameråd støtter verneforslaget og går inn for utvidelse av verneområdene, bl.a. av frykt for at et mindre verneområde vil bli utsatt for et sterkt press til skade for reindriftsnæringen. Norsk Sameråd foreslår at tiltak i reindriftsnæringen generelt må bli unntatt i bestemmelsene, og ikke være avhengig av tillatelse. Reinbeitedistrikt 36 ønsker generell tillatelse til bruk av lette motorkjøretøy på barmark og til landing med fly. Miljøverndepartementet påpeker at tidligere bruk av motorkjøretøy på sommerføre er i ferd med å sette varige spor i landskap og vegetasjon. Av hensyn til verneformålet må en derfor ha mulighet til å regulere motorferdselen. Fylkesmannen vil i samråd med reinbeitedistriktene søke å finne avtaler som er akseptable også for reinnæringen.

Nord-Troms kraftlag driver en 66 kV kraftlinje mellom Nordreisa og Kautokeino, og ønsker rett til vedlikehold og eventuell forsterking/ombygging av denne. Departementet viser til at vernebestemmelsene tillater vedlikehold og nødvendig motorisert ferdsel i forbindelse med dette. En eventuell omlegging av linjen blir å anse som dispensasjonssak etter vernereglens avsnitt IV 8, hvis det skulle vise seg å bli aktuelt.

Bergmesteren i Troms og Finnmark opplyser at Biddjovagge Gruber pumper vann fra Raisjav'ri til gruvedriften. Fylkesmannen finner at dette ikke har merkbar virkning på vannstanden. Siden selve pumpestasjon ligger utenfor verneområdet, ser ikke Miljøverndepartementet noen grunn til å legge restriksjoner på denne virksomheten i forbindelse med opprettelse av nasjonalparken. Skulle det bli behov for uttak av vann ut over den øvre grense for det som hittil har vært tatt ut, vil det eventuelt måtte søkes om tillatelse til det i samsvar med vernereglens avsnitt IV 8.

Det er visse jakt- og fiskeinteresser i området. Opprettelsen av nasjonalpark og landskapsvernområde vil ikke endre reguleringen av disse aktivitetene.

Om sommeren er det stor ferdsel med elvebåt på Reisaelva, noe som også gir inntekter til de fastboende. Denne aktiviteten er unntatt fra det generelle forbudet mot motorferdsel i nasjonalparken.

Hele området, men særlig hoveddalføret, nyttes til ski- og fotturer. Troms turlag har en merket løype til Raisjavri, og en overnattingshytte ved Nedrefoss. Vernebestemmelsene tillater vedlikehold av disse og det kan tillates merking

av nye løyper.

Forsvarsdepartementet viser til at landskapsvernområdet og nasjonalparken går inn til riksgrensen, og påpeker de generelle betenkeligheter med vern av grenseområder. Verneregulene gir tillatelse til motorferdsel i forbindelse med Forsvarets grensepatruljering. Forsvarsdepartementet ber imidlertid om at også annen form for militær operativ virksomhet skal kunne foregå uten forhåndsvarsel til forvaltningsmyndigheten. Miljøverndepartementet ønsker i utgangspunkt en avtale om forhåndsvarsel, men godtar Forsvarsdepartementets ønske i denne konkrete saken ut fra områdets særstilling. Kjøring på barmark bør imidlertid søkes unngått i nasjonalparken.

Samarbeidsorgan

Fylkesmannen foreslår at det opprettes et samarbeidsorgan med representanter for Nordreisa kommune, Direktoratet for Statens skoger, Nord-Troms Museum, Troms turlag, reindriftnæringen samt noen organisasjoner i kommunen. Fylkesmannens miljøvernavdeling vil være sekretariat for dette organ, som vil ha som målsetting å gi forvaltningsmyndigheten råd vedrørende forvaltningen av parken samt å sikre lokalsamfunn og brukere innflytelse over samme. En rekke lokale og sentrale høringsinstanser har støttet dette forslaget. Miljøverndepartementet er enig i at det opprettes et slikt samarbeidsorgan med rådgivende funksjon.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forvaltningen av de to verneområder vil inngå i Fylkesmannen i Troms's generelle forvaltning av vernede områder i fylket, både for så vidt gjelder grensemerking og løpende forvaltning. Utgiftene vil bli dekket av fylkesmannens bevilgning til slike formål og innenfor de til enhver tid fastsatte rammer for denne. Beløpene, både til grensemerking og løpende oppsyn og forvaltning, vil bli stilt til disposisjon for fjelltjenesten i Troms, bl.a. for å oppnå best mulig samordning av likeartede oppgaver.

Hele det vernede område er statseiendom. Erstatning antas ikke å komme på tale.

Miljøverndepartementet

t i l r å r

I

I medhold av lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63 § 3, jfr. § 4 og § 21, 22 og 23 blir et område i Nordreisa kommune, Troms fylke, lagt ut som nasjonalpark med norsk navn Reisa Nasjonalpark og samisk navn Ráisa álbmotlaš meahcci i samsvar med vedlagte verneregler.

II

I medhold av lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63, § 5, jfr. § 6 og §§ 21, 22 og 23, blir et område i Nordreisa kommune, Troms fylke, lagt ut som landskapsvernområde under navnet Ráisduottarháldi landskapsvernområde og fullt samisk navn Ráisduottarháldi suodjemeahcci i samsvar med vedlagte verneregler.

III

Den myndighet Kongen har etter §§ 4 og 6 om skjøtsel, etter § 21 om merking av fredninger m.m., etter § 22 om regulering av ferdsel og etter § 23 om å gjøre unntak fra verne-reglene, blir for disse områdene overført til Miljøvern-departementet.

IV

Disse bestemmelsene trer i kraft straks.

VERNEREGLER FOR REISA NASJONALPARK/RÁISA ÁLBMOTLAS MEAHCCI

I. I medhold av lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63 § 3, jf § 4, og §§ 21, 22 og 23, er det ved Kgl.res. av 28. nov. 1986 fastsatt at et område i Nordreisa kommune i Troms fylke legges ut som nasjonalpark med navnet Reisa nasjonalpark (Ráisa álbmotlas meahcci).

II. Nasjonalparken dekker et areal på 803 km².

Grensene for nasjonalparken framgår av vedlagte kart i målestokk 1:100 000, Fylkesmannen i Troms, Miljøvernavdelingen, juli 1986 og vedlagte grensebeskrivelse.

Kartet og vernebestemmelsene oppbevares i kommunen, hos fylkesmannen i Troms, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

De nøyaktige grensene for nasjonalparken skal avmerkes i marka etter nærmere anvisning fra forvaltningsmyndigheten. Knekkpunktene bør koordinatfestes.

III. FORMÅL

Formålet med Reisa nasjonalpark er å bevare et vakkert og tilnærmet urørt fjell- og dalområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, og å gi allmenheten adgang til friluftsliv i et slikt område.

IV. VERNEREGLER

1. Landskapet

1.1. Landskapet skal være vernet mot tekniske inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, drenering og annen form for tørrlegging, framføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, merking av stier og løyper o.l.

1.2. Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 1.1 er:

- uttak i nåværende størrelsesorden av vann fra Ráisjav'ri (Reisavatn) til Biddjovagge gruber
- drift og nødvendig vedlikehold av eksisterende
 - anlegg for slikt vannuttak
 - kraftlinje
 - bygninger
 - reindriftsanlegg

- bruer og klopper og
- stier og løyper

1.3. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- oppføring av bygninger og anlegg i forbindelse med oppsyn og reindrift
- bygging av bruer og klopper
- merking av nye ruter (stier og løyper)

2. Plantelivet.

2.1. Vegetasjonen, herunder også døde trær og busker, er fredet mot skade og ødeleggelse av enhver art som ikke skyldes vanlig ferdsel og beiting.

Nye plantearter må ikke innføres.

2.2. Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 2.1. er:

- Bruk av brensel og trevirke i reindriften i henhold til reindriftslovens bestemmelser.
- Bruk av trevirke (ris) til snarefangst.
- Bruk av nedfalt virke og tørre kvister til bål på stedet.
- Plukking av bær, matsopp og kvister til eget bruk, og ellers lovlig plukking av molte for salg.

2.3. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- Uttak av trevirke til brensel for hytter og gammer i nasjonalparken.

3. Dyrelivet.

For viltet gjelder viltlovens bestemmelser og forskrifter. Med viltet menes her viltlevende landpattedyr, fugler, amfibier og krypdyr.

Nye dyrearter må ikke innføres.

Fiske er tillatt etter gjeldende bestemmelser for lakse- og innlandsfiske.

4. Motorferdsel

4.1 Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyvning med luftfartøy, er forbudt.

4.2 Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 4.1. er:

- Motorferdsel i forbindelse med Forsvarets operative virksomhet og patruljering av riksgrensen.
- Motorferdsel i forbindelse med politi-, ambulanse-, brannvern-, rednings- og sikringstjeneste og oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsoppgaver. Øvelseskjøring for disse formål innen nasjonalparken er ikke tillatt.

- Bruk av beltekjøretøy på vinterføre for utøvelse av reindrift.
- Bruk av beltekjøretøy på vinterføre og landing med luftfartøy i forbindelse med drift og vedlikehold av eksisterende kraftlinje.
- Motorferdsel med tradisjonell elvebåt på Reisaelva nedenfor Nedrefoss.
- Bruk av motorfartøy på Ráisjav'ri.

4.3 Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- Bruk av kjøretøy på barmark etter eksisterende kjørespor for vedlikehold av kraftlinje.
- Landing med luftfartøy og bruk av motorkjøretøy på barmark etter eksisterende kjørespor i forbindelse med reindrift.
- Landing med luftfartøy og bruk av motorkjøretøy etter eksisterende kjørespor for transport av felt storvilt.
- Motorferdsel i forbindelse med annen nødvendig transport.

5. Forurensning

Forurensning og forsøpling er forbudt. Avfall skal enten brennes eller tas med ut av området. Materiale som råtner og avfall ved de faste hyttene kan graves forsvarlig ned. Det må ikke brukes kjemiske midler som kan endre naturmiljøet. Forøvrig gjelder lov om vern mot forurensninger og om avfall.

6. Ferdsel

- 6.1. All ferdsel og aktivitet skal skje hensynsfullt og varsomt slik at en ikke skader natur- og kulturverdier, forstyrrer vilt, tamrein og bufe, eller er til ulempe for andre.

Idrettsarrangement og kommersiell turisme er forbudt. Unntatt fra dette er skyss av turister med elvebåt.

- 6.2 Miljøverndepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser om ferdselen i nasjonalparken dersom verneformålet gjør det nødvendig.

7. Skjøtsel

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme verneformålet. Det kan utarbeides skjøtselsplan, som skal inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtselstiltakene.

8. Unntak fra vernereglene

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra vernereglene når formålet med vernet krever det, for vitenskapelige undersøkelser og arbeid eller tiltak av vesentlig samfunnsmessig verdi, eller i særlige tilfeller når dette ikke er i strid med formålet med nasjonalparken.

9. Forvaltning av vernereglene

Forvaltningen av vernereglene tillegges fylkesmannen i Troms med unntak av myndighet etter pkt. 6.2.

Forvaltningsmyndigheten kan delegere avgjørelsesmyndighet til Direktoratet for Statens Skoger vedrørende pkt. 1.3, 2.3 og 4.3.

GRENSEBESKRIVELSE FOR REISA NASJONALPARK (RÁISA ÁLBMOVLÁS MEAHCCI)

- Pkt. 1: Grenserøys nr 305C på riksgrensa mellom Norge og Finland på Somaoaivi.
- " 2: Høyde 844 ca 1 km øst for Somajavri.
- " 3: Høyde 808 ca 1 km nord for Somajavri.
- " 4: Høyde 823 ca 2 km nord for Somajavri.
- " 5: Høyde 874 mellom Nappat og Luččenvárri.
- " 6: Høyde 909 på Jærdneoaivi.
- " 7: Høyde 885 på Jærdneoaivi.
- " 8: Høyde 930 på Jærdneoaivi.
- " 9: Høyde 914 på Jærdneoaivi.
- " 10: Trigonometrisk punkt på Čaravárri.
- " 11: Høyde 716 øst på Čaravárri.
- " 12: Høyde 618 ca 100 m sørøst for vatn.
- " 13: Liten haug.
- " 14: Liten haug.
- " 15: Punkt på vestsiden av Reisaelva ca 40 m sør for hytte.
- " 16: Punkt på østsiden av Reisaelva ca. 25 m sør for Sieima-hytta.
- " 17-29: Små hauger i Mállešvuobmi.
- " 30: Høyde 546
- " 31: Høyde 762 på Stuora Ruvji.
- " 32: Høyde 896 på Duorsi.
- " 33: Høyde 804 på Luovdit.
- " 34: Trigonometrisk punkt på Luottuvarri.
- " 35: Høyde 642 mellom Luottuvarri og Boazoaivi.
- " 36: Høyde 656 på Boazoaivi.
- " 37: Søren den av Njárgašlubbo.

Punkt 38: Høyde 498 på Jalgesvárri.

- " 39: Nordenden av trang bukt i vestenden av Ráissjávri.
- " 40: Bekkeos i østenden av Guovdavuoppi.
- " 41: Høyde 510 på Guovdačohka.
- " 42: Høyde 545 på Rivkus.
- " 43: Høyde 568 på Rivkus (fylkesgrensa mellom Troms og Finnmark).
- " 44: Grenserøys nr. 309 på riksgrensa mellom Norge og Finland på Deatnumuotki.

Grensa for nasjonalparken går i rette linjer fra pkt. 1 over punktene 2 - 14 og videre til den støter mot bekk som følges nedover mot Reisaelva til den støter mot forlengelsen av den rette linje mellom pkt. 15 og 16. Grensa følger denne linje over pkt. 15 og 16 til Sieimajohka som følges oppover til den støter mot forlengelsen av den rette linje mellom pkt. 17 og 18. Grensa følger denne linje over pkt. 17 og videre over punktene 18 - 39. Derfra følger grensa nordre og østre bredde av Ráissjávri og Guovdavuoppi til pkt. 40. Videre over punktene 41 og 42 til pkt. 43 i fylkesgrensa mellom Finnmark og Troms som følges til pkt. 44 og videre langs riksgrensa mot Finland til pkt. 1. For så vidt gjelder fylkesgrensa mellom Finnmark og Troms, vises til vedlagte utdrag av kgl.res. av 30. juni 1949.

VERNEREGLER FOR RÁISDUOTTARHÁLDI LANDSKAPSVERNOMRÁDE

- I. I medhold av lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63 §§ 5, jf § 6 og §§ 21, 22 og 23, er det ved Kgl.res. av 28.november fastsatt at et område i tilknytning til (Reisa) nasjonalpark i Nordreisa kommune i Troms fylke skal legges ut som landskapsvernområde med navnet Ráisduottarháldi landskapsvernområde (Ráisduottarháldi Suodjemeahcci) i samsvar med vedlagte regler.

- II. Landskapsvernområdet dekker et areal på ca. 80 km².

Grensene for landskapsvernområdet fremgår av vedlagte kart i målestokk 1:100 000, Fylkesmannen i Troms, Miljøvernavdelingen, juli 1986 og vedlagte grensebeskrivelse.

Kartet og vernebestemmelsene oppbevares i kommunen, hos fylkesmannen i Troms, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

De nøyaktige grensene for landskapsvernområdet skal avmerkes i marka etter nærmere anvisning fra forvaltningsmyndigheten. Knekkpunktene bør koordinatfestes.

III. FORMÅL

Formålet med Ráisduottarháldi landskapsvernområde er å bevare et særpregede høg fjellsområde med løsavsetninger av stor naturhistorisk verdi, og å gi allmennheten adgang til friluftsliv i et slikt område.

IV. VERNEREGLER

1. Landskapet

- 1.1. Alle inngrep som kan endre landskapets art eller karakter vesentlig er forbudt, herunder oppføring av bygninger og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, drenering og annen form for tørrlegging, framføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, merking av stier og løyper o.l.

- 1.2 Bestemmelsene i pkt. 1.1. gjelder ikke for nødvendig vedlikehold av eksisterende:

- bygninger
- reindriftsanlegg

- bruer og klopper
- merking av stier og løyper

1.3 Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- oppføring av bygninger og anlegg i forbindelse med oppsyn og reindrift.
- bygging av bruer og klopper.
- merking av stier og løyper.

2. Motorferdsel

2.1 Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyvning med luftfartøy, er forbudt.

2.2 Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 2.1. er:

- Motorferdsel i forbindelse med Forsvarets operative virksomhet.
- Motorferdsel i forbindelse med politi-, ambulanse-, brannvern-, rednings- og sikringstjeneste og oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsoppgaver. Øvelseskjøring for disse formål innen landskapsvernområdet er ikke tillatt.
- Bruk av beltekjøretøy på vinterføres for utøvelse av reindrift.
- Bruk av beltekjøretøy på vinterføre t.o.m. 1. mai etter løype til Såmajav'ri i samsvar med forskrift etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag.

2.3. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- Landing med luftfartøy og bruk av motorkjøretøy på barmark etter eksisterende kjørespor i forbindelse med reindrift.
- Motorferdsel i forbindelse med annen nødvendig transport.

3. Forurensning

Forurensning og forsøpling er forbudt. Avfall skal enten brennes eller tas med ut av området. Materiale som råtner og avfall ved de faste hyttene kan graves forsvarlig ned. Det må ikke brukes kjemiske midler som kan endre naturmiljøet. Forøvrig gjelder lov om vern mot forurensninger og om avfall.

4. Ferdsel

4.1 All ferdsel og aktivitet skal skje hensynsfullt og varsomt slik at en ikke skader natur- og kulturverdier, forstyrrer vilt, tamrein og bufe, eller

er til ulempe for andre.

Idrettsarrangement og kommersiell turisme er forbudt.

- 4.2 Miljøverndepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser om ferdselen i landskapsvernområdet dersom verneformålet gjør det nødvendig.

5. Skjøtsel

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan gjennomføre skjøtsels tiltak for å fremme verneformålet. Det kan utarbeides skjøtselsplan, som skal inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtselstiltakene.

6. Unntak fra vernereglene

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra vernereglene når formålet med vernet krever det, for vitenskapelige undersøkelser og arbeid eller tiltak av samfunnsmessig verdi, eller i særlige tilfeller når dette ikke er i strid med formålet med landskapsvernområdet.

7. Forvaltning av vernereglene

Forvaltning av vernereglene tillegges fylkesmannen i Troms med unntak av myndighet etter pkt. 4.2.

Forvaltningsmyndigheten kan delegere avgjørelsesmyndighet til Direktoratet for Statens Skoger vedrørende pkt. 1.3 og 2.3.